

ירושלים של זכוכית

אמן הזכוכית הבינלאומי נרמי לנגפורד מציג פרויקט אמנותי ראשון ויחיד מסוגו בעולם, המורכב משמונה יצירות זכוכית ענקיות המוצבות ליד מנהרות הכותל בירושלים

עמוד הכיסופים, צילום: מקס ריצ'רדסון

אמן הזכוכית הבינלאומי נרמי לנגפורד סיים לאחרונה משימה בת ארבע שנים - יצירת אחד מהפרויקטים האמנותיים הייחודיים ביותר שנראו אצלנו: שמונה יצירות זכוכית מונומנטליות לפרויקט 'מרכז שרשרת הדורות' ליד מנהרות הכותל המערבי. המרכז, שתוכנן על ידי האדריכל אליאב נחליאלי, מתאר את תולדות העם היהודי בשפת אומנות עכשווית.

העם בארץ.
צילום: איליה מלניקוב

עשויות היצירות). לאחר שהתגבר על הקשיים יכול היה להציג בסימוק את אחת היצירות הייחודיות בעולם. מסליו של לנגמורד במרויקט מהווים את התצוגה העיקרית במרכז המבקרים החדש. הם מייצגים סצנות שונות בסיפור התנ"כי ובאמס היהודי, מתקופת האבות ועד קום מדינת ישראל. הפסל המרכזי נקרא "עמוד הכיסופים" - עמוד זכויות בגובה של 9 מטרים ובמשקל 15 טון, שתלוי באוויר מעל מקווה מתקופת בית שני שנחשף במהלך העבודה באתר.

ב-27 שנות ניסיונו כאמן, ביצע לנגמורד עבודות יוצאות דופן ברחבי תבל ובארץ, אך מול אתגר שכזה טרם עמד. לדבריו, היה זה עבורו מעמד רוחני, אישי, אמנותי ומיזי - לעצב ולבצע יצירות במקום הקדוש ביותר והעמוק ביותר של העם היהודי. הוא עמד מול אתגר לוגיסטי ומיזי מורכב: כיצד לבצע משימה בגודל עצום במקום קטן וצר יחסית. מבחינה מיזית מדובר בשימוש ביותר מ-150 טון זכויות לביצוע שמונה היצירות (שווה ערך של כישוי שטח של כ-50 קמ"ר באלפי פלסות זכויות מהן

יצירת האבות. צילום: רונה וטש

"זהו הפעם הראשונה שעבדתי מול אדריכל הרוויאני. הורדוס היה בנאי מדהים", אומר לנגמורד. "וזו הפעם הראשונה שנבנית יצירה מונומנטלית מסוגה בממדיה בעולם. בעצם התבצעה מה עבודה במקום היסטורי רב משמעות בכלים ובעיצוב מודרניים ומהמכניים, ליצירת שרשרת נמשכת ומשלימה בין עתיק לאומנות עכשווית".

הטכניקה שנבחרה לפרויקט היא של מיסול בשכבות זכוכית. הבחירה נעשתה משני טעמים: ראשית, טכניקה זו מאפשרת להביע את הרעיונות האמנותיים והעיצוב הנכון. הסיבה השנייה היא סימבולית-פילוסופית: טכניקה זו מקבילה לבנייתו של העם היהודי לדורותיו, דור על גבי דור מתקופת האבות ועד ימינו, שכבה על גבי שכבה. לנגמורד מספר עוד כי לא במקרה נבחרה הזכוכית להיות המדיום המרכזי בפרויקט. היא משקפת את התהליך שעבר, ועדין עובר, העם היהודי לדורותיו, בדרך לזיכוכו וקיום מטרתו כעם יהודי. הזכוכית מתחילה כחומר דומם וגולמי כחול, עוברת בתהליך ייצורה חימום, עיבוד ולחץ, ובסופו של תהליך מתקבל חומר ייחודי ביותר: שקוף, מאיר, חדיר, נמיש ובעל גבולות ברורים.

קיר תנוסלים. צילום: איליה מלניקוב

"שואה". צילום: איליה מלניקוב

1

1. קשת קיד החורבן. צילום: איליה מלניקוב
2. פרט מריטה של עמוד המדבר, צילום: רונה וטש
3. ארון קודש. ישיבת אש התורה מול הכותל המערבי. אדריכל: משה ספדי. צילום: יונתן רשליין

2

3

גרמי לנגמורד נולד בלונדון בשנת 1956 למשפחת אמנים ואנשי בידור ובמה. אביו הוא במאי טלוויזיה, אחותו שחקנית, אימו רקדנית, וסבו במאי סרטים ומוזיקאי. לנגמורד הוא הראשון במשפחתו שבחר לעסוק בתחום האמנות הפלסטית. הוא פועל בכל תחומי האמנות בזכוכית ופיסול ומתמחה בפיסול מונומנטלי בזכוכית. עבודתו יוצרת שילוב ייחודי של עבודת האמן ועבודת האדריכל באומנות בזכוכית לבנייני ציבור, מוזיאונים ובתי מנורים. רוב עבודותיו ממוקמות בחו"ל, בעיקר בארה"ב. בארץ, הוא שיתף פעולה עם מיטב אדריכלי ישראל, בהם רם כרמי, משה ספדי, ודיוויד דמאיו עבורם יצר ויטראזים ויצירות זכוכית פיסוליות למבנים שתכננו את עבודותיו אפשר למנוש בבית המשפט העליון בירושלים, במוזיאון מגדל דוד בירושלים, במקולטה למשפטים באוניברסיטת בר אילן, בטרקלין האח"מים בנתביג, ועוד. ■